உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௭.] 1918௵ மே௴ [பகுதி ௫.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

ஏழாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ௫.

சங்கற்பத்தைக் காட்டிலுஞ் சித்தம்பெரிது. சித்தமுதித்தபின் சங்கற்பிக்கிறது. உடனே மனம், மந்திரம், கர்மம் முதலானவை கிரமமாக வுண்டாகின்றன.

௨. இவையனைத்தும் சித்தத்தி லயிக்கின்றன, மறுபடியும் அதிலுண்டாகின்றன. அதிலேயே நிலையுறுகின்றன. ஆகவே, எவ்வளவு கற்றவனாயிருக்கினும் சித்தமில்லையேல் அவனை மதிப்பதில்லை. சிறிது கற்றவனாயிருக்கினும் சித்தமுடையவனாயின் அவனை யாருமதிக்கின்றனர். ஆகையால் சித்தமெல்லாவற்றிற்கு மூலம். அதனையே உபாசி.

௩. சித்தத்தைக் காட்டிலும் பெரிதுண்டோவென நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகின்றனர்.

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா 8.

கண்டம் ௬.

சித்தத்திலும் பெரிது தியானம். பிருதிவி, அந்தாக்ஷம், சுவர்க்கம், பர்வதம், தேவர், மனுஷர் தியானம் செய்யப்படுகிறவர்களாகக் காணப்படு கிறார்கள். ஆனதால், இவ்வுலகில் தனம், வித்தை, குணம் இவைகளால் மனுஷ்ய மகத்துவத்தைப் பெற்றவர்கள் தியானபலத்தினை யடைந்தவ ராவர். தியானமில்லாதவர்கள் சமானியர், கலாம்விளைப்பவர், கோள் சொல்பவர், அன்னியரை வைபவர்களாக ஆவார்கள். தியானமுடையாரே பரோபகாரிகள் ஆகவே தியானத்தினை யுபாசி.

௨. தியானத்தினைக் காட்டிலும் பெரிதுண்டோவென நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௭.

தியானத்தைக் காட்டிலும் விஞ்ஞானம் பெரிது. விஞ்ஞானத்தால் வேதமறியப் படுகிறது. ஆகவே விஞ்ஞானத்தை யுபாசி.

௨ விஞ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் பெரிதுளதோவெனச் சனத்குமா ரர் சொல்லுகிறார்,

கண்டம் ௮.

விஞ்ஞானத்தினைக் காட்டிலும் பலம் பெரிது. நூறு விஞ்ஞான வான்களை ஒரு பலவான் நடுங்கச் செய்கிறான். பலமிருக்கின் எழுந்து ஆசிரியர்கட்கும், குருக்களுக்கும் தொண்டுசெய்து, சோகமி உபதேசங் கேட்டு, நினைத்து, அறிந்து, கர்மங்களை யியற்றிப் பலத்தை யனுபவிக்கின் றான். உலகமுழுவதும் பலத்தாலே நிலைபெறுகின்றன. ஆகவே யதனை உபாசி,

௨. பலத்தைக்காட்டிலும் பெரிதுண்டோவென நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகின்றார்.

கண்டம் ௯.

பலத்தினைக் காட்டிலும் அன்னம் பெரிது. அன்னத்தினாலே பல முண்டாகிறது. பத்து நாளைக்குப் பட்டினியாக விருந்தால் பலத்தை யிழந்துவிடுகிறான். அதிக நாளானுலிறந்து விடுகிறான். பின்னர் அன்ன முள லோகங்களையே யடைகிறான். நாரதர் பழையபடி கேட்கச் சனத் குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௰.

அன்னத்திலும் ஜலம் பெரிது. மழையில்லையேல் அன்னம் விளைவதில்லை. ஜலமே நாம் காணும் மூர்த்தங்களாகத் தோன்றுகின்றன. ஜலமே பிருதிவியாய்ப் பரிணமிக்கின்றன. ஆகவே ஜலத்தை உபாசி. பழையபடி நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௧௧.

ஜலத்தைக் காட்டிலும் தேஜஸ் பெரிது. தேஜசு வாயுவைச் சலனமறச்செய்து, ஆகாயத்திற் பரவி, தபித்து, மழைக்குக் காரணமாக மின்னி மேகத்தை தகித்து மழை பெய்யச்செய்கிறது. நாரதர் பழையபடி கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௧௨.

தேஜஸைக் காட்டிலும் ஆகாயம் பெரிது. ஆகாயத்திலேயே சூரியன், சந்திரன், மின்னல், நட்சத்திரங்கள், அக்னி முதலியவை அடங்கியிருக்கின்றன. கூப்பிடுதல், கேட்டல், பதில் சொல்லுதல், விளையாடல், முளைகள் மேனோக்கிக் கிளம்பல் முதலிய ஆகாயத்திலேயே நிகழுகின்றன. ஆகவே அதனையே உபாசி. பழையபடி நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

மணவழகு.

நீதி.

"மாதா ப்ராதா பிதா சத்ரு
யேந பாலோந பம்யதே
கோஷ்ட மதயே நசோபதே
அம்ஸ மத்யே பகோ யதா"

பிள்ளைகட்கு இளமைப் பருவத்திலே கல்வி கற்றுக்கொடுக்காத தாய் தந்தை சகோதரர் இவர்கள் அப்பிள்ளைகட்கு சத்துருவாகிறார்கள். (கல்லாத) பிள்ளை ஒரு சபைக்குச் சென்றால் அவன் அங்கே அம்சகூட்டத்தின் மத்தியில் சேர்ந்த கொக்கு போன்று விளங்குவான்.

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணா 8.

கள்! கொல்லா அறத்திற்கு ஒரு பாதுகாவலராய் அமைந்த மேற்குலத்த
வரே அதனை அழித்தால் அதனினும் பெரும்பாவம் வேறுண்டோ?
"வேலியே பயிரைத் தின்றால் விளைவதெப்படி?"

இனி, இச்சிற்றுயிர்களை நம்பொருட்டுக் கொல்லாமல் சிறு தேவதை
களின பொருட்டுக் கொல்விக்கின்றோமாதலால் அது பாவமாகமாட்டா
தெனின், அது பொருந்தாது. பிடாரி குரங்குணி எசக்கி மதுரைவீரன்
முதலானவை யாவை? தாம் உயிரோடிருந்த காலங்களிற் பலவகையான
கொடுஞ்செயல்களைச் செய்து அவற்றிற்காக அரசனாலும் பிறராலுந் தண்
டிக்கப்பட்டுப் பருவம் முதிராமுன்னரே இறந்தொழிந்த மனிதரின் பேய
வடிவங்களே யாகும்; இவை தாம் செய்த பாவத்தால் இந்த நிலவுடம்பை
விட்டுப் பேயுடம்பிற் புகுந்து இருள் உலகத்தில் அலைந்து திரிகின்றன;
தாம் செய்தபாவம், பேய் உடம்பில் தாம் அனுபவிக்குங் கொடிய நரகதண்
டனையால் தீர்ந்தவுடன், முழுமுதற் கடவுளின் திருவருளாணையால் மறு
படியும் அவை மனிதவுடம்பிற் பிறக்கும். அறிவில்லா மாந்தர்கள் வணங்
கிவரும் சில்லறைத்தேவதைகளிற் பல இப்போது மனிதராய்ப் பிறந்திருக்கு
மாதலால், அவைகள் இவர்களாற் செய்யப்படும் பூசையை ஏற்றுக்கொள்ள
மாட்டாதனவாய் இருக்கின்றன. "இப்போது இத்தேவதையின் ஆட்டம்
இங்கே ஓய்ந்து போயிற்று." என்று அவற்றை வணங்குவோர் சிலகாற்
சொல்லுஞ் சொற்களே இதற்குச் சான்றாம். மனிதராய் இருந்தபோது
கொலைகளவு காமங்கட்குடி முதலான பாவங்களைச் செய்து சடுதியில் இற
ந்து கடவுளின் ஆணையாற் பேய்வடிவங்களாய் அலைந்து திரியும் அவ் ஆவி
களை வணங்குதலே குற்றமாகும். ஏனென்றாற் கொலைக்காரர்களோடு
பழக்கஞ்செய்பவன் அக்கொலைஞராலும் கள்வரோடு நேசஞ்செய்பவன்
அக்கள்வர் கூட்டத்தாலும், வேசிக்கள்வரோடு சேர்க்கையுள்ளவன் அவ்
வேசிக்கள்வராலும், கட்குடியரோடு சேர்ந்தவன் அக்கட்குடியராலும்
சூழப்பட்டுப் பெரிதுந் துன்புறுதல்போல, இத்தீய பேய்வடிவங்களைத்
தெய்வங்களாக வணங்குவோர் இவ் ஆவேசங்களால் எந்நேரமுஞ் சூழப்
பட்டு அவற்றால் மிகவுந் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். கொலை முதலான
பாவங்களைச்செய்வோர் நல்லோரை அணுகாமல் அஞ்சி விலகிப்போதல்
போல, எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுளான சிவத்தை வழிபடும் நல்லோ
ரைக்கண்டு இக்கொடும் பேய்கள் அஞ்சி விலகி ஓடும். இவ் இயல்புகளெல்
லாம் யாம் எழுதிய "மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை" என்னும் நூலில் விரி
வாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றோம்; அவை எல்லாம் இங்கு விரிப்பதற்கு

இடம் இல்லாமையால் அறிந்து கொள்க. நம்போன்ற சிற்றுயிர்களிற் சேர்ந்த இப்பேய்களையும் மற்றெல்லா உயிர்களையும் ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது சிவம் ஒன்றேயாம். பாவங்களைச் செய்து பிறப்பிலும் இறப்பிலுங் கிடந்து சுழன்று வருந்தும் பேய்கள் எதனையும் ஆக்கவேனும் அழிக்கவேனும் சிறிதும் வல்லனவல்ல. இத்தகைய பேய்களைத் தெய்வங்களாக வணங்குவது எதுபோலிருக்கின்றதென்றால், ஓர் அரசன் கீழ் இருந்து வாழும் குடிகள் தம் அரசனை வணங்காமல் அவ்வரசனால் தண்டிக்கப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்குங் குற்றவாளிகளை அவ்வரசனாகப் பாவித்து வணங்குதலையே ஒத்திருக்கின்றது. ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவனான ஈசனாற்படைக்கப்பட்டு அவ்வீசனுக்குப் பிள்ளைகளாய் உள்ள எல்லா உயிர்களுள்ளும், மனிதரான உயிர்கள் மற்ற ஏழையுயிர்களான ஆடு கோழிமாடு பன்றி முதலியவற்றைவெட்டிப் பலியிடுவது எதனை ஒத்திருக்கின்றதென்றால், ஓர் அரசனுக்குரிய குடிமக்களிற் சிலர் தம்மினும் வலிகுறைந்த மற்றவர் சிலருடைய கைப்பொருள்களைப் பறித்துக்கொண்டுபோய் அக்குற்றவாளிகளுக்குக்கொடுத்து அவர்களை அரசராப்பாவித்து வணங்குவதையே ஒத்திருக்கின்றது. தன்னால் தண்டிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளை இங்ஙனம் வணங்குபவர் இன்னார் என்று தெரிந்தமாத்திரத்தாலே, அரசன் அவர்களைக் கடுந்தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவதுபோல, ஈசனும் தன்னால் தண்டிக்கப்பட்ட பேய்களுக்குத் தான்படைத்த உயிர்களைக்கொன்று பலியூட்டும் அறிவில்லா மாந்தரை யமதூதரால் மிகவுங் கடுமையாகத் தண்டிப்பான் என்பது திண்ணம். சிறுதேவதைகளுக்கு உயிர்களைக்கொன்று பலியிடுவோர் இம்மையிலே தம் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்து வருந்துவர்; தாமும் தம்மக்களும் நச்சுக்காய்ச்சல், அம்மை, குட்டநோய், கக்கற்கழிச்சல், பொருட்கேடு முதலான துன்பங்களுக்கு ஆளாகிப் பதை பதைப்பர்; மறுமையிலும்,

"கொல்லிடுகுத்தென்று கூறியமாக்களை
வல்லடிகாரர் வலிகயிற்றாற் கட்டிச்
செல்லிடுநீரென்று தீவாயநரகிடை
நில்லிடுமென்று நிறுத்துவர் தாமே" என்றும்

"கொன்றிலாரைக் கொலச்சொல்லிக் கூறினார்
தின்றிலாரைத் தினச்சொல்லித் தெண்டித்தார்
பன்றியாய்ப் படியிற்பிறந் தேழ்நரகு
ஒன்றுவர் அரன்ஆணையி துண்மையே." என்றும்

திருமூலமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவண்ணம் யமதூதரால் அனல் நிறைந்த நரகத்திலும் மற்ற எழுவகை நரகங்களிலும் அழுத்தப்பட்டு மிக நொந்து, திரும்பவும் இந்நிலவுலகத்திற் பிறக்குங்கால் பன்றியாய்ப்பிறந்து நைவார்கள். எல்லா வுயிர்களையும் படைக்கும் ஈசன் ஒருவனே அவற்றின் பருவம் அறிந்து அவற்றை அழித்தற்கும் உரியவன் அன்றி, மற்ற மனிதர்கள் தம்போன்ற உயிர்களான பேய்வடிவங்களின்பொருட்டு வாய்அற்ற ஏழையுயிர்களின் கழுத்தைவெட்டிப்பலியூட்டுதல் மன்னிக்கப்படாத பெருங்குற்றமும் பாவமுமாய் முடியும் என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள். முழுமுதற்பொருளான சிவபெருமானை நேரே வணங்கும் புண்ணியமும் நல்லறிவும் இல்லாதவர்கள் காளி கூளி சக்தி கருப்பண்ணன் மதுரைவீரன் முதலான சில்லரை வடிவங்களை வணங்கினாலும் அவற்றிற்கு ஆடு கோழி மாடு முதலிய உயிர்களைப் பலியிடாமல் வணங்குதலே செயல்வேண்டும்; அங்ஙனம் இன்றி அவற்றைப்பலியிட்டால், அவ்வுயிர்ப்பலி பூசையை அவை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டா. ஏனெனில், நிலவுலகத்தில் தாம் செய்த பாவங்களுக்காக ஈசனால் தண்டிக்கப்பட்டு முன்னமே அலறித்திரியும் அப்பேய்கள் மனிதர் அறியாமையாற் செய்யும் உயிர்ப்பலியை ஏற்றுக்கொள்ளுமாயின், ஈசன் படைத்த உயிர்களை மனிதர் கொலைசெய்த பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருந்ததுபற்றி அப்பேய்களை நம்பெருமான் இன்னும் கடுமையாகத் தண்டிப்பான். ஆனதுபற்றி, மனிதர் உயிர்ப்பலி இடுங்காலங்களில் எல்லாம் அப்பேய்கள் ஈசதண்டனைக்கு மிக நடுநடுங்கி அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அப்பால் விலகி ஓடிப்போகின்றன. ஆதலால் அப்பாவத்திற்கு அவைகள் ஆளாவதில்லை; அவற்றைச்செய்யும் மனிதர்களே அப்பாவத்திற்கு முற்றும் உரியவராகின்றார்கள். அப்பேய்கள் மனிதர்மேல் ஏறிநின்று ஆடிய சில சமயங்களில் யாம் அவற்றின் நேரேயிருந்து கேட்டபோது அவை தமக்குஉயிர்ப்பலி ஆகாதென்றே கூறின. பொய்யாக ஆவேசம் ஆடும் பொல்லா மனிதர்களே உயிர்ப்பலி யிடவேண்டும் என்றுசொல்லிப் பழிக்கும் பாவத்திற்கும் ஆளாகி இவ்வுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் சிவபெருமானால் தண்டிக்கப் படுகின்றார்கள். ஆதலாற் சைவராய்ப் பிறந்த மேன்மக்களே, சிறுதேவதை வணக்கத்தையும் உயிர்ப்பலியையும் அறவே விடுத்து, மற்றக் கீழ்மக்களும் அவற்றை விடும்படி செய்வித்துப் புகழையும் புண்ணியத்தையும் வளர்த்து எல்லாச் செல்வங்களோடும் பொலிந்து நம் முழுமுதற்சிவத்தின் திருவருளுக்கு உரியவராய் வாழ்மின்கள்!

சுவாமி-வேதாசலம்.

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயம்.

தொகுதி - 7 - பகுதி 3 - பக்கம் - 68 - தொடர்ச்சி.

"பெரிய புராணத்துள் கூறப்பட்டுள்ள அன்புநெறி கைகூடவே சிவஞானபோத முதலிய சித்தாந்த நூல்கள் உண்டாயின என்பது தின்னம்" என்று கூறியிருக்கின்றும். அதனைச் சிவஞான சித்தியார் அவையடக்கத்தில் "மறையினால் அயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால்மற்றும் குறைவிலா அளவினாலும் கூறொணாதாகின்ற இறைவனை" எனவும், அவ்விறைவனை அறியவேண்டுமாயின் "அருளினால் ஆகமத்தே அறியலாம் அளவினாலும், தெருளெலாம் சிவனை ஞானச்செய்தியால் சிந்தையுள்ளே, மருளெலாம் நீக்கக்கண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா, இருளெலாம் இரித்து லாகும் அடியரோடு இருக்கலாமே" எனவும் கூறப்பட்டிருக்கும் பாசுரங்களின் உண்மையை நோக்கின் நன்கு விளங்குமென்க.

அஃதாவது ஆகமத்தே என்றதனால் சித்தாந்த நூல் எனவும், அடியரோடிருக்கலாமே என்றதனால் அன்புநெறி எனவும் அறியக்கிடக்கின்றமை காண்க. ஆகவே சைவத்துக்குத் தெய்வமாகிய சிவத்தன்மையை அறிய வேண்டுமாயின், மறைமுதலாகக் கூறப்பட்ட எந்த நூல்களாலும் தெளிவில் அறியமுடியாதென்றும், அஃதேபோல் அன்புநெறி கூடுவதற்கு அடியரோடிருத்தலாகிய வகையன்றி வேறு வகையான் அடையமுடியாதென்றும் ஐயமின்றி விளக்கமாயறியலாம்.

இனி, சிவனை "மறையினால் அயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றுங் குறைவிலா அளவினாலுங் கூறொணாதாகின்ற இறைவன் என்றும், ஆகமத்தே அருளினால் அறியலா"மென்றும் கூறியதனால் மறைமுதலிய வற்றில் அருட்கலப்பு உளதென்றும் வெளியாகின்றது.

ஆகவே அருட்கலப்புடைய சிவனை யறியவேண்டுமாயின் அருட்கலப்புடைய ஆகமநூலால் அறியவேண்டுமேயன்றி, அருட்கலப்பில்லாத மறை

முதலியவற்றால் அறியப்புகின் அது ஆனைகண்ட அந்தகர் கதையைப்போ லாகுமென்க.

அருட்கலப்புடையது ஆகமம் என்பதை தெள்ளிதின் அறியவே, "சித்தாந்தத்தே சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி" என்று எட்டாஞ் சூத்திரத்தில் கூறிற்று. அதுவேயுமன்றி அத்திருப்பாட்டு அருளினால் ஆகமத்தே யறியலாம் என்ற திருப்பாட்டின் பொருள் முழுவதுங்கொண்டு நிறகின்றது.

எங்ஙனமெனின் (க) சிவனை அருளினால் அறியலாம், (உ) ஆகமத்தே அறியலாம், (௩) அளவினாலும் தெருளலாம், (௪) ஞானச்செயதியால் சிந்தையுள்ளே மருளெலாம் நீங்கக்கண்டு வாழலாம், (௫) பிறவிமாயா இருளெலாம் இரிக்கலாகும், (௬) அடியரோடிருக்கலாமே, என்று என்ன ப்பயும் ஆறுவகைப்பயனைக் குறித்து நிறகின்றது. அஃதேபோல் "சித்தாந் தத்தே சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் ஜெனனம் ஒன்றிலே சீவன் முத்தராக வைத்து ஆண்டு, மலங்கழுவி ஞானவாரிமடுத்து ஆனந்தம்பொ ழிந்து வரும் பிறப்பை யறுத்து, முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பன் என்று மொழிந்திடவும் உலகரெலாம் மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிரா ந்தே" என்ற இப்பாட்டும் அறுவகைப்பயனையும் குறித்து நிற்கின்றது.

என்னை (க) சிவன் தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தல், (உ) ஞானவாரி மடுத்தல், (௩) ஆனந்தம் பொழிதல், (௪) மலங்கழுவி சீவன் முத்தராக வைத்தல், (௫ ஆண்டுவரும் பிறப்பை யறுத்தல், (௬) முத்தாந்தப் பாத மலர்க்கீழ் வைத்தல்.

இங்ஙனம் அறுவகையாக வகுத்த இரண்டு வகையினையும் ஒற்றித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். எங்ஙனமெனின்:-திருக்கடைக்கண்-என்றது-அருள். (க) அவ்வருளாகிய திருக்கடைக்கண்ணினைச் சிவன் சேர்ப்பதனாயின் (க)சிவனை அறியலாம், சிவனை அறியவரவே (௨) அவனுள்ளத்தே ஞானவாரிமடுக்கும் ஞானவாரி மடுக்கவரவே, (உ) முப்பொருளுண்மையை ஆகமத்தே யறிய லாம. அது அறியவரவே தநுகரண முதலிய பாசத்தை உடைமை என் றும், பசுவாகிய தனை அடிமை என்றும் உணர்ந்து உடைமையை இறை வன் வசப்படுத்தி, தான் இறைவனை நோக்கி தற்சுதந்தரமிழந்து (௩) அள

விருளும் தெருளலாம், எனவே சுதந்தரமிழந்து நிற்குங்காலத்தில் எப்பொருள் வந்துற்றிடினும் தற்போதந் தோன்றுதலொழிந்து அப்பொருளிடத்து இறைவன் நின்றுகாட்டும் உபகாரத்தினளவையினும், அப்பொருளைக் காண்கின்றதன்னிடத்து இறைவன் நின்று காண்கின்றதாகிய காணும் உபகாரத்தினளவையினும் இறைவனருளைத் தெருளலாம். அங்ஙனம் தெருளத் தெருள (௩) ஆனந்தம்பொழிதல், உண்டாம். அது உண்டாகவே (௪) ஞானச்செய்தியால் சித்தவுள்ளே மருளெலாம் நீங்கக் கண்டு வாழலாம். அவ்வாழ்வு வரவே இறைவன் அவரை (௪) மலங்கழுவி சிவன் முத்தராக வைப்பன். அங்ஙனம் வைக்கவே (௫) பிறவிமாயா இருளெலாம் இரிக்கலாகும். மாயா இருளெலாம் இரிக்கவரவே இறைவன் (௫) ஆண்வெரும் பிறப்பை அறுப்பன். பிறப்பை யறுத்த பின்னர், (௯) அடியரோடு இருக்கலாம். (அடியரோடிருக்க வைத்தவே) (௯) தனது முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தலாகும். இம்முறைதான் ஒற்றித்துப் பார்த்தலாமென்க.

(௧) இனி, சிவன்-தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தலாவது:—சரியை கிரியை யோகம் என்னும் நற்றவத்தைப் பிறவிதோறும் விடாதுசெய்து வந்து முற்றுப்பெற்ற ஒருபிறப்பினையுடைய ஆன்மாவினிடத்துச் சிவன்-மீண்டும், மீண்டும் பிறவியுட்படுத்தும் முத்தொழிலியற்றும் நோக்கத்தை விட்டு, மீண்டும் பிறவாநெறி யுட்படுத்த ஆசிரியனாய் வந்து அனுக்கிரக நோக்கம் வைத்தலாம்.

அஃதாவது-தன்னை அறிவன் என்று உணரும் உணர்வற்று அறியாமையின் வசப்பட்டு ஜனன மரணப் பட்டுழல்வதாகிய பெத்தநிலையில் நிற்கும் ஆன்மாவிற்கு அப்பெத்தநிலை இஃதென அறிவித்து, மேல் ஜனன மரணப் பட்டுழல்வதாகிய அல்லலற்ற முத்திநிலை இஃதென அறிவித்து, அவ்விரண்டு நிலையும் அறிவித்தவண்ணம் அறிந்த பின்னர் அவ்வான்மாவை நோக்கி உன்னை அறிவன் என்று அறியாவண்ணம் செய்த அசத்தாகிய பாசத்தையும், இப்போது உன்னை அறிவன் என்றுணர்த்திய சத்தாகிய சிவத்தையும் உணரும் உணர்வு உனக்குளது. அவ்வுணர்வுடைய உனக்கு ஆன்மா என்று பெயர். ஆகவே அசத்தாகிய பாசத்தை அறிகின்றவனே யன்றி, பாசமாகாய. அஃதேபோல் சத்தாகிய சிவத்தை அறிகின்றவனே யன்றி சிவமாகாய். ஆகவே ஆன்மாவாகிய உன்னைச் சதசத்தென்று சித்தாந்தந்தே கூறும்.

என்னும் மூதன்னையின் வாக்கே வெளிப்படுத்தும் என்றாலும், ஏதோ என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவண்ணம் இங்கெடுத்துக் கூறுவேன். அடியவ ராவார் எம்மதத்தவராயினும் அவரவர் ஆசாரியர் சொல்வழிநின்று அவ ரவர் போற்றும் தெய்வத்தை வழிபடுவோரே யாவார் ஆகலின் எம்மதத்தவ ராயினும் இறைவனை வழிபடின் அன்பரென்னும் பெயருக்கு அமைந்தவ ராயினும் நான் வழிபடும் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவடியைத் தியா னித்த அன்பரின் பெருமையை இங்குச் சிறிது எடுத்துரைக்க யான் ஆசைப் படுகின்றேன். சிவபெருமான் திருவடியைத் தஞ்சமென்றடைந்து பிறவி யென்னும் பெருங்கடலைத் தாண்டி முத்தியென்னுங் கரைசேர்ந்தார் முடி விலா இன்னிலை யுடையவராவர் இப்போது நாம் தொழும் தொண்டர் புராணத்துள் அடங்கிய அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களில் சமயாசாரி யராகிய நால்வரையும் இன்னும் சில நாயன்மார்களையும் பற்றியே இங் கெடுத்துப் பேசலானேன் முதலாவதாக நம் ஆசாரிய சுவாமிகளது பெருமையை நோக்குங்கால் அவர்கள் சிருட்டி, திதி, சம்மாரமாகிய முத் தொழிலுக்குரியராகவே காணப்பட்டார்கள். அவ்விதந் தன்மை,

“புனலி லேடது செல்லெனச் செல்லுமே
புத்தனார் தலைத் தத்தெனத் தத்துமே
கனலி லேடிடப் பச்சென் றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பனையில் ஆண்பனைப் பெண்பனை யாகுமே
பழைய வென்பு பொற்பாவைய தாகுமே
சினவரா விடம் தீரெனத் தீருமே
சிறந்த சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.”

என்றமையால்

எலும்பைப் பெண்ணாக்கியதும், விடம் தீர்த்ததும், புத்தன் தலை இடரிவிழச் செய்ததும், ஆண்பனையைப் பெண்பனையாகச் செய்ததும் இவையெல்லாம் முத்தொழிலுக்குரிய காரியங்களாகவே முடியும்.

“தொடைவா ழைமடவா ரல்குல் பாம்பு தொடமயக்கி
கடைவாய்ப் பிணம்ளைப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுக்கலை
உடைவா ழைமேல் உரகந்தீண்ட மாய்ந்த ஒருவனுயிர்
அடைவான் அருள் புரியும் திருநாவுக்கர சனையே.”

என்ற செய்யுளும்,

"இடுக்கண் பட்டிருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற் பிராவென்று வினவு வோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ் கிடப்பினும் அருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத் தீர்ப்பது நமச்சிவாய வே."

என்னும் செய்யுளும்,

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசுதென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசுவண்டறைப் பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே."

என்ற செய்யுளும் பெருமான் திருவடியை நம்பினோர் அடையாதபொருள்கள் யாவும் இல்லை யென்பதாம். உதாரணமாக மேற்சொல்லிய தேவாரங்களில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை நீற்றறையிலிட்ட காலத்து அப்பெருமான் அருள்செய்த அநுபவஞானமானது கேட்போர் யார்க்கும் வியப்பைத்தருமென்பதில் ஐயமில்லை. என்னை! நீற்றறையிலிட்டால் ஒருவர் இறந்துபடுவதேயன்றி குற்றமில்லாத வீணைவாத்தியமும் மாலைக்காலத்துத் தோன்றும் மனமகிழ்ச்சியைத்தரும் சந்திரோதயமும் இனிமையையுடைய விரும்பும் உயிர் ஒன்று அபேட்சிக்கும் தென்றல் காற்றும் மனமுவந்த தலைவரிருவர் விரும்பும் இளவேனிற்பருவமும் குளிர்ந்த தாமரைத்தடாகம் சூழ்ந்த சோலையும் ஆக இருப்பது இயற்கையாகுமோ. இது இயற்கை விரோதமன்றோ. இவற்றையெல்லாம் நோக்குங்கால் "முனைவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ" என்னும் மூதுரைக்கிணங்க இறைவன் திருவடியே தஞ்சமென்றடைந்த அடியவர்க்கு ஆகாதது ஒன்றுமில்லையென்பது * அன்பரது பெருமையே பெருமை யென்றும் போதருகின்றதன்றோ. அன்றியும் நம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலைவாய்ப்பிள்ளையை அழைத்ததை நோக்கின் அதனினும் மேற்பட்ட பெருமை யொன்றும் இல்லை யென்றே சொல்லுதல் வேண்டும். அவரது பெருமையை "போதமுண்டபிள்ளை என்புபொருகண்மாது செயததோ" என்னும் செய்யுளானன்கு விளக்கும்.

* (மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்ததும் புத்தரை வாதில் வென்றதும் சிவபெருமானையே திருக்கோவையை எழுதச் செய்ததும் பசுமரத்து ஆணி அறைந்ததுபோலாம்.)

"அது வென்று மொன்றன்றி அதுவன்றே வேறே
அது வென் றறியறிவு முண்டோ - அதுவென
அறிய விரண்டல்லனுங் கறிவுள் நிற்றல
அறியு மறவே சிவம்"

இறை அது வென்று சுட்டப்படும் பொருள் அன்று. அங்ஙனமாயின் சுடத்தோடொன்றாகும். இவ்விறையை அறிய இன்னொரு அறிபவன் வேண்டும். இறைவன் தன்னுள் முற்றிலும் கலந்து நிற்றலால் தான்வேறு அவன் வேறாக உயிர் காணமுடியாது. இவ்விதம் சுட்டற்று அசை வற்று அசை வற்று நோக்காது நோக்கும் உயிரே சிவமாம் என்றபடி.

நம் உமாபதி சிவத்தின் திருவருட்பயன் இரண்டாம் அதிகாரத்தையும் கவனிக்கற்பாலது. இருளில் இருளாகி ஒளியில் ஒளியாகும் பொருள்கள் இப்பூவுலகின் இலதோ எனக் கேட்கிறார். அதற்கு அவர் வேறு இடங்களில் கூறும் விடையும் கண், பளிங்கு, ஆகாயம் என்பதே. கண் இருளில் பார்க்கத் தன் சக்தியற்றும் ஒளியில் அச்சக்தியை மீண்டும் பெறுகின்றது. மற்றவைகளும் (நீரும் இத்தன்மைத்து) இருளில் இருளாகும், ஒளியில் இன்னும் அதிக ஒளியாகும். ஸ்ரீமத்தாயுமான சுவாமிகளும் இவ்வுயிரின் தன்மையை பலவிடத்துக் குறிப்பித்தது 'யாதொன்று பற்றின தனியல்பாய் நின்று பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்தநீ' யென்று சாதிக்கிறார். ஈங்கு ஒளி என்றது பரமான்மாவும், இருள், மாயை பாசமும், பளிங்கு முதலியன உயிரும் ஆம். ஒளியின்றி இருளுக்கும், இருளின்றி ஒளிக்கும் மாறும் ஓர் உயிர் உளதென நம் இயற்கை அநுபவத்தில் உணருகின்றோம். இவ்வுயிரும் இறைவனும் ஒன்றெனின் இம்மாறுதலும் இறைவனிடம் செல்லும். 'பிரமவாதின்' பத்திரிகையில் ஒரு ஏகாத்மவாத நண்பர் தம்மை கூறிய அறிவும், உறுதியாகிய உணர்வும் உடையவர்களாகிய ஓர் உயர்தர இனத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றார். அவர் இனத்திற் நாம் சேர்ந்தோமல்லோமென ஒப்புக்கொள்வேம். எனினும் ஒரே பதார்த்தத்தின் உண்மை உரைப்பார் இயற்கையில் உள்ள இழிவும் குறைவும், பழியும் பாவமும் சிற்றறிவும், சிறு தொழிலும் இறைவனிடம் கூசாமல் எவ்விதம் காப்பாற்றுவார். என நாம் அறிந்திலேம். கடவுள் அங்ஙனம் அலைவுறார் எனச் சுருதிவாக்கு உண்டெனின் அது கேட்டதையே கேட்பதென்றும் தோல்வித்தானமாகி உண்மை மறுமொழியாகா.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் அவித்தையினால் ஆரோபிதமாகிக் கோடானுகோடி கண்டபொருள்களாகிற்றென்றும், அது எங்ஙனம் ஆயிற்றென்று ஒரு உபமான முகத்தானன்றி மற்றெவ்வித ருசுவும் கொடுக்காமல் அவ்வுபமானமும் எவ்விதத்தினும் குறைபாடுடைத்தாகவும், அங்ஙனம் கூறிய வாயினாலேயே இக்கண்டப்பகுப்பு பொய் பொய்யென்றும், உலகமில்லை, உயிர்களில்லை, உரகரில்லை, நானுமில்லை நீயுமில்லையென்றும், உடனே நானும் நீயும் தேவர்களும் மக்களும் உலகமும் பரம்பொருளென்றும் கூறுவது கூறிய அறிவினாலும் உறுதியாகிய உணர்வினாலும் பயந்ததாகாது அதிக அசங்கதமாகும்:— அல்லெனின் கடவுள் உயிர் என்னும் பதங்களுக்கு வேறுபொருளே உரைக்கவேண்டி வரும். இச்சிறுமொழியைத் திருமூலநாயனாருடைய இரண்டு திருமந்திரங்களை உதகரித்து நிறுத்துவோம். இத்திருமந்திரங்களைத் தவிர நாம் இது காறும் காட்டிய இருபட்ச நிலையும் சம்பந்தத்தையும் நன்கு விளக்கும் வாக்கு பண்டை நூல்களிலேனும் சரி, இற்றை நூல்களிலும் சரி, எந்நூலிலேனும் நம்மவர் காட்டுவாராக.

“மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்.”

(இங்கு மரமென்றது மரத்தாலாகிய யானைப்பொம்மை)

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூஷணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூஷணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கரணங்களாம்
தன்னின் மறைந்தது தன்கரணங்களாம்.”

இவ்விரு மந்திரங்களும் ஒன்று போலத் தோற்றினும், வெவ்வேறு பொருளுடையது.

அவற்றை இன்னொரு சமயம் விளக்குவாம்.

ஜே. யம். நல்லசாமி பிள்ளை,
B. A., B. L.

கரும புற இடப்பொறிகளும், சூக்குமக்கரணத்தொழில்களும் சூக்குமக் கரணங்களும், அதிசூக்குமக் கரணங்களும், மூக்குணங்களும், இடைப்பாட்டுத் தொழில்களும் பரத்துவத்தொழில்களும் இயறற சத்தி சத்தர்களும் வாதபித்த சிலேட்டும விருத்திகளும் சூரியசத்தி முதலிய சத்திகளும் நடத்தும் சத்தர்களும், அவத்தைகளும் இன்னும் பல அக உறுப்புகளும், அகப்புற உறுப்புக்களும், தோல் நரம்பு எலும்பு இரத்தம் இறைச்சி சுக்கிலம் மூளை அமுதம் வண்ணம் முதலிய வகைகளும் வண்ணபேத வகைகளும் இவைகள் இருக்க இடம், செயல் பயன் வகைகளும், இன்னும் பல புற உறுப்புகளும் புறப்புற உறுப்புக்களும் இப்பிண்ட பவுதிக வடிவிலே அமைத்தருளுகின்றார். இவ்வளவு உறுப்புகளைக்கொடுத் துதவிய கடவுளின் திருவருளை என்றும் மறக்கக்கூடாது.

Personality என்று கூறப்படும் மனிதன் உண்மை நிலைமை (மானுஷீகம் ?) என்பதைப் பற்றி பூத பௌதிகங்களுள் காணப்பெறும் நியாய முறைகளைப் பார்க்கிலும் கோடிபங்கு அதிகமான உண்மைகளும் அநுபவங்களும் ஏற்படுகின்றன. (The abysmal deeps of Human Personality—Tennyson) மனிதர் அறிவு வளர வளரக் கடவுளைப்பற்றிய அறிவும் கூடவே வளர்கின்றது. ஆயினும் தர்க்க நூல் என்னும் அளவை நூல்களும் தத்துவசாஸ்திரங்களும் கோடி கோடி உண்டாகி மனிதனுடைய தேகம் அறிவு முதலியவைகளையும் ஆன்மாவின் லக்ஷணத்தையும் விளக்குகின்றவாயினும் தத்துவ சாஸ்திரங்களே மனிதனுக்கு முடிவான உண்மை நிலைகளையும் தேகம் எடுத்ததினால் பெறவேண்டிய பெரும்பயனையும் போதுமான அளவுக்கு திருவருள் அநுபவத்தைக் காட்டுகின்றனவா எனின்

Religious Consciousness என்ற நிலையில் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் தத்துவ நூல்கள் மனிதன் அறிவும் ஆற்றலும் மிகச் சிறியது என்றும் மனிதன் அறிவு வெகு கொஞ்சகாலமும் வெகு கொஞ்ச தூரமுமே செல்லும் என்றும் காட்டும். எனவே ஆன்மாவின் சிறுமை நன்கு பெறப்படுகின்றது. அற்ப உணர்ச்சியும் அற்ப ஆற்றலும் உடையவர் மனிதர் என்றும் பேரறிவும் வரம்பிலாற்றலுடைமையும் உடையவர் கடவுள் என்றும் முடிவுகட்டும்.

திருத்தொண்டர் வெண்பா (திருத்தொண்டத்தொகையுடன்) விலை அணா—1

Psycholegy (ஆத்மிகசாஸ்திரம்) தனி மனிதனுடைய குணகுணங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து மனிதன் மனோ நிலைமைகளை வெளியிடுகின்றது. மக்கள் தொகுதியின் கூட்டுறவுகளையும் அட்பநோக்கங்களையும் அறிவு அநுபவங்களையும் ஆசாரம், நடை உடை பாவனைகளையும், ஒழுக்கம் நீதி அன்பு முதலிய அறங்களையும் அந்தந்த தேசத்தார்களிடத்தே அவ்வக்காலங்களில் உள்ளவாறு ஆராய்ச்சிசெய்வதே Sociology என்னும் நூலின் அபிப்பிராயம். இதனாலே கடவுளைப்பற்றிப் பண்டைக்காலத்திருந்து பற்பல தேசத்தார்கள் அநுசரித்துவந்த பக்திமார்க்கங்களும் வெளியாகும். மக்கள் தனித்தனியே கடவுள் வழிபாடு செய்வதோடு வெகு ஜனக்கூட்டங்களாகத் திரண்டு மலைமீதும் ஆற்றோரங்களிலும் சோலைகளிலும் விசேஷகாலங்களில் கடவுள் வழிபாடு செய்து வருகிறார்கள் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இப்படி முறையாகப் பௌதிக முதலாய எழும்பிய ஆராய்ச்சியானது இப்பொழுது மனிதர் தனித்து ஆன்மாவின் சிறுமையும் கடவுளின் பெருமையும் அறிந்தும் கூட்டமாகத்திரண்டு குதுகலித்துக் கடவுள் வழிபாடு செய்தும் தேர்ந்து ஒப்பற்ற பேரின்ப லாபத்தை எங்ஙனம் அடைதல் கூடும் என்று எழுகின்றவினாவுக்கு (Religious Ccnsciousness) என்னும் நிலையில் உள்ளவர் உவந்து விடைகொடுப்பர். அதாவது தர்க்கசாஸ்திரங்களும் தத்துவ சாஸ்திரங்களும் உலகத்தில தோன்றிய உயிருள்ள பொருள்களுள் மனிதப் பிறப்பு மிக அரிது என்றும பெரும்பேறாகிய பேரின்ப வாழ்வு பெறுவதற்கு இச்சாஸ்திரங்கள் (Life is morethan Logic) பேரின்ப வாழ்வு அளவை நூல்களுக்கு மேற்பட்டன என்று போதித்தும் பிரத்யக்ஷமாகவும் பிரமாணமாகவும் நாம் அறியக் கிடக்கிற பொருள் கொஞ்சமே என்றும், உருவத்தாலும் அறிவினாலும் உண்மையாக ஆராய்ச்சியில் காணப்பட்டவைகள் சில என்றும் ஆன்ம அநுபவத்தால் நிகழ்ந்து திருவருளால் சுரந்து உதிக்கும் அநுபவங்கள் ஆராய்ச்சிக்கும் அளவைக்கும் அகப்படாது மேற்செல்லும் இயைபுடையதாக இருத்தலின் (Philosophical Consciousness) என்ற நிலையே போதாதென்றும் (Religious Cousciousness) என்ற நிலை அடையவேண்டும் என்றும் காட்டுகின்றன.

அப்படி அவாவுகின்ற காலத்து உதிக்கும் எண்ணமாவது பௌதிகங்களின் முறைமைகளைக் கண்டு பிடிப்பதும் அல்ல. மனிதனுடைய அறி மேம்பாட்டால் வெளிவந்துள்ள அறிவு நூல்களின் ஆராய்ச்சியுமல்ல அ

மணவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா — 4.

ளோடுங்கூடி அறிவுருவான கடவுளின் திருவருளைப் பெற்று வாழ்தலே என்பதாம். இனி எவ்வாறு அதனை அடைதல் கூடும் என் முயற்சிக்கிறான் அப்பொழுது தனித்தனி ஆன்மாக்களாக இயங்கும மனிதர்களுக்கும் ஒப்பற்ற கடவுளுக்கும் நடுவிலே ஒருவர் உதவிவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது (Ultra Sociological Divinity) என்பது. மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல பெரியோர்களின் துணைவேண்டும். பெரியோர்களின் அனுபவங்களின் பொக்கிஷங்களாக நமக்குத் தொன்றுதொட்டு வந்துள்ள பாசுரங்களை ஓதியும் அவர்களுடைய திருவுருவங்களை வழிபட்டும், இவ்வியற்கையுடைய அன்பர்களுடைய கூட்டத்திலே சேர்ந்தும் உயிர்களிடத்தும் கடவுளிடத்தும் அன்புடைமை கொண்டும் சிறிய நெருப்பிலிருந்து பெரிய நெருப்பு பெறுவதுபோல உயிர்களிடத்துக் கொண்டுள்ள சிறிய அன்பைக்கொண்டு கடவுளுடைய அருளாகிய பெரிய தயவைப்பெறவும் சன்மார்க்க நெறியிலே நிற்க முயல்வதே எல்லாருக்கும் ஒப்ப முடிந்த விஷயமாகும்.

"நம்முடைய தலைவராகிய கடவுளை நாம் அடைவதற்கு அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோட்டையின் சாவியாகிய அருளைவேண்டும். இவ்வருள் அன்பினாலல்லது வேறுவகையில் அடைவதரிது. இவ்வன்பு ஜீவகாருணியத்தாலல்லது வேறுவகையால் வாராது. ஜீவகாருண்யத்தின் லாபமே அன்பு. இந்த ஜீவகாருண்யம் உண்டாவதற்கு வழியாதெனில் கடவுளுடைய பெருமையும் தரத்தையும் நம்முடைய சிறுமையும் தரத்தையும் ஊன்றி விசாரித்தலே. அன்னிய உயிர்களுக்கு இம்சை உண்டாகாது நடத்துவதே ஜீவகாருண்யம். இதுதான் சித்தியை அடைவதற்கு முதற்படியாக இருக்கின்றது. ஆதலால் இதைப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்."

"அருளில் பிறந்திட்டு அருளில் வளர்ந்திட்டு
அருளில் அழிந்து இளைப்பாறி மறைந்திட்டு
அருளான ஆனந்தத் தாரமுதூட்டி
அருளால் என்நந்தி அகம்புகுந்தானே."

"அகம் புகுந்தான் அடியேற் கருளாலே
அகம் புகுந்தும் தெரியான் அருளில்லோர்க்கு."

"அருட்கண் ணிலாதார்க் கரும்பொருள் தோன்று
அருட்கண் ணுளோர்க் கெதிர்தோன்றும் அரனே
இருட்கண் ணினோர்க் கங்கிரவியும் தோன்று
தெருட்கண் ணினோர்க் கெங்குஞ் சீரொளியாமே."

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் விலை ரூபா 3—8—0.

என்னும் திருமந்திரப் பாசுரங்களின் கருத்தை வல்லவர்வாய கேட்டுணர்தல் வேண்டும்.

கடவுளைப் பற்றிக் கூறுகிற நயசொற்களில் அருள் மிக முக்கியமான அடைமொழியாகும். அருள் என்பதை குரு, பேர், சீர், பேறு, ஒளி, நலம், நெறி, அமுது, அறிவு, சுகம், வல்லபம், நிலை, வடிவு, இயல், உரு, அடி, முடி, மனம், குணம், பதி, பதம், இடம், துணை, தொழில், விருப்பு, குலம், அரசு, விளக்கு, சுபம், ஆசை, வெளி, உலகம், பீடம், திரு, நிதி, சித்தி, மயம், பழம், மணம், வழி, அறிவு சோதி ஆகிய மொழிகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் அருள் எனும் மொழிபுணர்த்திக் கூறியிருக்கிறதை நோக்குங்கால் "அருளாலது அணுவும் அசைந்திடாது" எனும் உண்மை புலனாகின்றது.

மானைக்காட்டி மானைப்பிடிக்கும் மானிடச்சட்டை தாங்கிவந்து அடிமைகொள்ளும் பெரியோர்களுக்கு விளங்காத விஷயமில்லை. அவர்கள் இருந்த இடத்திருந்தே எல்லா விஷயங்களையும் அறிவார்கள். இருந்த இடத்திலிருந்தே எல்லாக் காட்சிகளையும் அவர்கள் கண்கள் பார்த்தறியும். இருந்த இடத்திருந்தே அவர்கள் செவிகள் எல்லாக் கேள்விகளையும் கேட்டறியும், இருந்த இடத்திருந்தே அவர் மூக்கு எல்லா வாசனைகளையும் முகர்ந்தறியும். இருந்த இடத்திருந்தே அவர் நா எல்லாச்சுவைகளையும் சுவைத்தறியும் என்றார் வள்ளலார்.

பேரின்ப வாழ்வு அடைய அவாவுகின்ற அருளாளர் பெருமை (சித்தாந்தம் 2-தொகுதி-பகுதி-2-3-4ல்) ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் எனப் பதித்துள்ளதை ஊன்றிப் படித்தால் நன்குவிளங்கும். அதனைப் படிக்கின்ற காலத்து(Personality)என்பதின் பெருமையை நன்மையாக வசனநடையிலே விளக்கிய வள்ளலார் இனி எழுத உத்தேசித்திருந்த மற்றப் பாகங்களும் எழுதி முடித்தனரோ இல்லையோ எனும் ஐயம் உண்டாகி மற்றப் பாகங்கள் எங்கு பெறக்கூடும் என்று முயற்சிக்க நேரிடுகின்றது.

மேலும் அவர்கள் பெருமையான இன்பம் அடைபவர்கள். அனுபவிக்கப்படும் இன்பம் அனுபவிக்கும் பக்குவியைப் பொறுத்தது. உதாரணமாக கேவலமானவன் கேவலம் சிற்றின்பமே என்றாலும் சிவபதமான பேரின்பமென மகிழ்ந்து சுத்தாவக கெடுதியை நோக்காது அளவு கடந்த காம வசநதனுய் பாத்தைபால் மகிழ்ந்து அறிவு அருள் முதலிய மறந்து

Studies in Saiva Siddhanta Rs. 3—0—0.

வியாதியாளனாய்த் தேகத்தைக்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறான். இவனுடைய இன்பம் கேவலம் மிருக சுபாவ இன்பம் (Animal Pleasure) பெருங்காமியாமிவன். மோகமாந்தர் ஆவர்.

இதே இன்பத்தை கடவுளருளால் சேர்ந்த மனைவியோடு தரும வழியே அளவாகக் காதல்கொண்டு அன்புடைமையராய் வாழ்ந்து கடவுளிடத்தும் உயிர்களிடத்தும் பிற்காலத்து அன்பு பூண்டு திருவருளைப் பெறுவதற்கு நன்மக்களைப்பெற்று நீண்டகாலம் இன்பம் நுகர்ந்து உடம்பை நல்ல நிலையில் தமக்குரிய பிராயம்வரை வைத்துக்கொண்டு வாழ்கிறார். இது (Human Happiness) மனித சுபாவ இன்பம். போகமாந்தர் ஆவர்.

இனி இவ்வுடம்பு நெடுங்காலம் நிலையுடையதல்ல. உள்ளகாலத்தும் கால வேறு பாடுகளால் சிறு பருவ முதல் கிழத்தனம்வரை மிக விரைவில் கழிந்து விடுகிறது. சிறு பருவத்துள்ள வலிவும் படிக்ககூடிய சக்திமுதலியன அற்பகாலத்துள் கழிகின்றது. நுகரப்படும் இன்பம் மனைவியிடமாயினும் அம்மனைவியும் அற்பகாலத்துள், உருமாறி விடுகிறாள். குடும்ப பாரம் மேலிடுகின்றது நோய்தாக்குகிறது. உடம்பு ஆற்றல் இழக்கின்றது. கண் ஒளி மழுங்குகிறது. நடை சாயலாகின்றது. இளம்பிள்ளைகளும் வசை இடமுண்டாகிறது.

இங்ஙனம் இருக்கினும் பெருபபேறு பெற்றோமா என்று ஆழ்ந்து அறிவர். விகற்ப உணர்ச்சியால் நேரிடும் விபரீதம் பல என்று துணிவர். இப்பிறப்பில் காணும் விஷயங்களோடு நிற்காமல் தேகம் முன் இருந்த நிலையை நுனித்தறிந்து நன்னிலையில் பயன்படுத்தாது விடுத்தோமோ என்று அயர்வர். புல்லாகி பூடாகி சேர்ந்த பிறவிகள் பல என்பதையெண்ணி இம்மானிடப் பிறவி பின்னரும் கிடைக்குமோ என்று ஐயுற்று சேர்ந்த இப்பிறவியிலே எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளின் திருவருள் ஒன்றே எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் தடைபடாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப்பெற ஆராய்ச்சியைவிட்டு ஆனந்த முயற்சியில் பழகுவர். கருணையே வடிவமாகி ஒழுக்கம் நிரம்பிய பெரியோர் இவர்களே' இது கடவுள் சுபாவ இன்பம் (Divine Blessedness) யோகமாந்தர் ஆவர்.

(இன்னும் வரும்.)

மோ. கந்தசாமி முதலியார். B. A.

Essentials of Hinduism. 3—0—0.

சமாச்சாரங்கள்.

காவித்தண்டலம் சைவசித்தாந்த சமயாசாரியர் பக்தஜனசபையார்:- ஏப்ரல் மீ 26, 27, 28-தேதிகளில் ஆறும் வருட மகோத்சவம் கொண்டாடினர். சிவஸ்ரீ-யதீந்திர சுவாமிகள் அக்கிராசனராக வீற்றிருக்க பல வித்துவ சிகாமணிகளாலும் ஒரு பெண்மணியாலும் பற்பல உபந்நியாசங்கள் நடந்தன.

பரங்கிமலை ஆலந்தூர் சிவனடியார் திருக்கூட்டத் தமிழ்வேத பாராயண சபை:—மே மீ 5-தேதி முதல் 26-தேதி வரையில் எட்டாவது வருடத்திய மகோத்சவம் கொண்டாடப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் அநேக வித்துவான்கள் அரிய பெரிய உபந்நியாசங்கள் செய்தனர்.

சென்னைச் சிவனடியார் தலயாத்திரைச் சங்கம்:—இச்சங்கத்தினர் 1918௵ மே மீ 18௳ திருக்கோவூருக்கும், 25௳ அணைலவமா நகருக்கும் சென்று, சிவாலய வழிபாடு தேவார பாராயணஞ் செய்துகொண்டு திரும்பினர். இச்சங்கத்தலைவர் சிவஸ்ரீ-யதீந்திர சுவாமிகள் கோவூர் சுந்தரேஸ்வர சுவாமிகள் மீது ஒரு பதிகம் பாடி அரங்கேற்றினர்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் வாணிவிலாச சபை:—இத்தலத்தில் நடந்த பிரமோற்சவ காலத்தில் மே மீ 20௳ முதல் 25௳ வரையில் பல தேயத்து வித்துவான்கள் ஒருங்குகூடி அரிய உபந்நியாசங்கள் ஷை சபையில் ஸ்ரீமத் - ஞானியாரவர்கள் சந்நிதானத்தில் நிறைவேறின.

Sivajnana Siddhiyar Rs. 3—0—0.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1918-ஞு ஏப்ரல் மாதத்தின் வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1918ஞு மார்ச்சுமீ 31உ இருப்பு ...	114	0	7	சிதிதர் சம்பளம் ...	20	0	0
சாமாசிகர் வருட சந்தா ...	378	0	0	சாசிதம் 40-க்கும் ...	240	0	0
				அச்சுக்கூலி(டிசம்பர் 17, ஜனவரி பிப்ரவரி 18)	50	14	0
				தபால் செலவு முதலியன ...	36	4	6
					347	2	6
				ஏப்ரல்மீ 30உ இருப்பு...	*144	14	1
				*ஆயுள் சமாசிகர் சந்தா ரூபா 580-0-0			
ஆக மொத்தம்...	492	0	7	ஆக மொத்தம்...	492	0	7

K. Subramaniyam Pillay, M.A. M.L., M. Kandasawmy Mudaliar, B.A. W. T. Govindaraja Mudaliar,

Secretary. *Auditor.* *Treasurer.*